

NØVN

SAMBAND
MAGNUS GUNNARSSON
MAGGI@SOSIALURIN.FO
TLF 341800 FAX 341801

Á hesum síðum bera vit tíðindi um merkisdagar, so sum rundar føðingardagar, brúdleyps dagar, starvssetanir o.t.

Minningarorð um Jógvan Sofus Ferjá

Jógvan Sofus er farin 94 ára gamal. Jógvan var føddur við Gjógv, sonur Jóhan Joensen í Blásastovu frá Gjógv og Jørginu f. Mørkøre úr Skúl-anum á Eiði. Hann var elstur av trim-um systkjum. Tvær systrar komu aftaná. Hann var fimm ára gamal, tá ið næsta systirin kom. Eg spurdi Jógvan Sofus einaferð, hví hann altíð var so góður í sær og í góðum humør. Hann svaraði nakað soleiðis. Eg havi helst fingið nógva umsorgan frá mammu míni tey fyrstu árin, vit vóru tveyeini í húsi, meðan pápi var til skips. Men, legði hann afturat, eg fór at hjálpa henni og ganga henni til handa, so skjótt eg var so frægur.

Skúlagongdin kom at vera við Gjógv. Lærari hansara var Jóhan Kallsoy, og gott fyri hann. Kallsoy fekk so stóran tokka til henda fitta og gløgga smádrongin, at teir mangan vóru á floti saman tveireinir. Eitt sjáldsamt fyrbrigdi fyri so mongum árum síðani og helst eisini í dag. Hug-ur hansara til sjógvin varð soleiðis vaktur frá barnsbeini og kom at vera tað alt lívið. Hann kundi taka til, at kemur einki upp úr sjónum, so er svangligt við Gjógv.

Jógvan Sofus fór til skips eftir fermingaraldu, og blivu árin har úti yvir hálvthundað. Væl lá fyri við snørinum, tað tók væl í hjá honum og var hann av allar bestu fiskimonnum. Hann var burtur um summarið og róði út um veturin sum vanligt var tá á bygd. Tá slupptíðin fór at halla, fór Jógvan Sofus at sigla við trolara. Tá kom broyting í, tí menn sigldu mest sum alt árið.

Sum aðrir dreingir fór hann at finna sær gentu. Ikki fór hann langt. Nei, tað bleiv ein gjáargenta hinu-megin ána, sum hann fekk sera stór-an tokka til: Alt lívið var hann ongan-tíð í iva um, at hann hevði funnið ta røttu gentuna. Hesi bæði lögdu ástir saman, og tey giftust í Gjáar kirkju ein vakran vetrardag í 1937. Presturin Sand las tey saman.

Tey fingi eitt langt og eydnurikt hjúnalag, sum teirra lív saman var besta prógv fyri.

Fimm fingi tey børnini, ein drong og fyra gentur. Dinnafta kom at vera heima um børnini, meðan Jógvan Sof-us stríddist á sjónum, fyri at forsyrgja sær og sínum. Jógvan Sofus gav altíð til kennar, at hann hevði fingið eina sera góða og vituga konu. Hann umtalaði hana altíð við rósandi orðum og hevði altíð sovorðna umsorgan fyri henni. Hon hevði alt at siga fyri hann. Tað komst eisini av, at hon hevði børn og heim í sínum hondum einsamøll, meðan hann var til skips. Hon megnaði tað við myndugleika og hegni sum fáur. Heimið, tey bæði bygdu sær í Fornanum, kom at vera eitt trygt og fjálgt heim at vaksa upp og mennast í, á tremur av føroyskari mentan og vísdómi.

Eg kom at kenna Jógvan Sofus, eftir at hann var upplagstur. Men hann søkti sjógvin dúgliga við sjeymannafarinum »Norðhavinum«, sum hann hevði ognad sær og røkti so

fyrirmyndarlaga. Eg minnst fyrstu ferð, vit báðir fóru til útróðrar ein veðurfragan morgun fullan av sól, og tað stóð við klettin. Hann var sera glaður henda morgunin og sang: »Halt út, halt út á hav...« eini tvey ørindi, so sigur hann: »Sum Mikkjal á Ryggi kann yrkja«. Honum dæmdi so sera væl alt tað, sum Mikkjal hevði yrkt um sjógvin. So varð farið inn í bátin. Hann var hin seinni, stingur frá og sigur við mildari og inniligari rødd: »Jesus veri við okkum«. Hetta var tann gamla føroyska mentanin. Tey høvdu Jesus við sær bæði í báti og í björgum. Vit fingi ein góðan dag. Eg sá tá, hvussu væl hann fiskaði. Jógvan Sofus var tá yvir 70 ár, at líta á sum ein unglingi, lættur á føti og í sinni. Hetta andlitið, fult av ró og lítillættni. Hetta vóru ókendar leiðir fyri meg. Hann segði frá um vandar, streymviðurskifti og fiskileiðir hjá gjáarmonnum. Longu tá sá eg, at hettar var skilamaður á sjónum. Tað havi eg staðfest mangar ferðir síðani, tá hann hegnisliga sum fáur hevur sagt frá um vandaferðir har úti. Hann hevði stóra virðing fyri havinum. Tað lá í teimum gomlu gjáarmonnum, lærdir av sera beiskum royndum.

Trúarlívið hjá Jógvan Sofusi var einfalt. Hann hevði Harran við sær í tí dagliga. Halgidagar varð farið í kirkju. Var ikki farið í kirkju, varð lisið lestur. Meg minnst fyrstu ferð, eg hoyrði heimaðlestur verða lisnan. Tað var av Jógvan Sofusi. Vit komu til Gjáar ein sunnumorgun. Tann dagin varð lestur lisin. Hetta fór fram í spísistovuni. Vit sessast runt borðið. Jógvan Sofus tekur sálmaðók og lestrabók niður av einari hill. Hann slær ein sálm upp, biður Jesus verða hjá okkum og byrjar at syngja við sera klárari rødd. Eg siti sum í øðrum heimi. Tá ið sálmurin er at enda kom-in, tekur hann J. Dahls lestrabók. »Í lýsing« og blaðar upp við sínum slitnu hondum. Ein sovorðin friður legðist yvir lonina. Vit sita øll í kvirru og nærveru, eisini okkara smábørn, og lurta. Sum hann dugir at lesa, hugsu eg. Tá lesturin er at enda komin, verður aftur sungin ein sálmur. Ein

tignarløta er komin at enda, sum setti seg og situr fäst í mínum minni enn. Jógvan Sofus hevði sera gott mál og minni. Hann dugdi væl at kvøða, dansa og syngja. Mangt kvæði og manga vísuna hevur hann skipað. Mangan sálmin og mangan sangin hevur hann sungið til gleði fyri okkum øll, sum høvdu høvi at líða á.

Ferðafólk, sum koma til Gjáar í stórum tali á sumri, hava so mangan sæð henda blíða mannin undir reyðari húgvu úti á Gjónni. Altíð kom hann á tal við tey. Kundi hann ikki teirra mál, beyð hann sær at syngja fyri teimum. Sangur og lög fara lætt um landamørk. Væl er hann fagnaður fyri hetta og nógvar myndir eru tiknar av honum. Hann hevur fingið bæði myndir og takkarkort úr fjarskotnum londum fyri tað, hann gav teimum. Eisini eru nógvar myndir, hann hevur boðið inn á gólvið heima til okkurt ábit.

Jógvan Sofus hevði nú fingið eina stóra familju runt seg, heilt niður til langabbabørn. Áhugi og umsorgan fyri okkum øllum, sum stóðu honum nær, var fyrirmyndarligur og markleys-ur. Samband hevði hann við hvønn einstakan, og altíð fregnaðist hann eftir støðuni og bar góð ynskir fram. Nú var Jógvan Sofus rokkin 94 ár, ein høgur aldur. Hann hevði verið í hjúna-bandi í næstan 70 ár. Fyrirreikingar vóru gjørdar til stórt jarnbrúdleyp. Hann fylgdi væl við, hvør ið hevði teknað seg til veitsluna og gleddist sum vit øll, ið stóðu honum nær. Hann sigur við meg við einum brosi: »Eg kann byrja at skipa brúðarvísuna, so kunnu teir yngri taka yvir, tá ið eg ikki orki meir«. Soleiðis skuldi ikki blíva. Boð vóru eftir honum. Fjórðurin var rógvin, áramar lagdir inn fyri seinastu ferð. Vit sita spyrjandi eftir. Tann stóra veitslugleðin var bráðliga skift til sálm og stóra sorg. Ein stór bygdamynd er horvin úr Gjáarbygd, sum gjørdist fátækari henda dag. Jógvan Sofus varð borin til sítt seinasta hvíldarstað. Ongantið havi eg sæð ein so stóran líkskara í eini so lítla bygd, sum henda góða vetrardag, tá ið vit skiltust fyri seinastu ferð her á fold.

Jólahalgan stundar til og uttan teg millum okkum. Tú verður sáran saknaður.

Góða vermóðir, nú situr tú eina eftir við sakninum og sorgini. Má Harrin styrkja og troysta teg í hesum døgum.

Mín góði vinur og verfaðir
Hvíl í friði

Arnold

Við tað at okkurt var komið skeivt fyri í minningarorðunum um Jógvan Sofus Ferjá í vikuskiftisblaðnum, prenta vit greinina um aftur í blaðnum í dag.

Vit biðja orsaka mistakið.

-red.

Kunngjørt verður fyri ætt, vinum og kenningum, at góði maður, pápi, verpápi, abbi og langabbi okkara

Hans J. Reinert
Tórshavn

andaðist á Lágargarði sunnudagin 9 desember
92 ára gamal.

Bønarhald verður á Lágargarði týskvøldið kl. 18.00.
Jarðarferðin verður úr Vesturkirkjuni mikudagin kl. 13.00.

Familjunnar vegna
Anna
Elin og Óli

Tey, ið ynskja at minnst Hans, kunna lata eina gávu til Lágargarð á konto í peningastovnunum

Tøkk

Hjartaliga takk fyri stóran hita og samkenslu í samband við, at okkara pápi, verpápi og abbi

Eyjolfur Mikkelsen

doyði og varð jarðaður.

Hjartans takk til tykkum øll, ið fylgdu pápa okkara til gravar.

Takk fyri blómur, kransar og aðrar heilsanir.
Allar tit, ið bakaðu køkurnar til ervið – túsund takk fyri hjálpina.

Við ynski um gleðilig jól og eitt signað nýttár

Familjunnar vegna
Jógvan, Jákup, Enna og Steingrím

Dagurin

11. desember. Damasus, deyður ár 384. Diakonur hjá pávanum Liberiusi og varð sjálvur valdur til páva eftir hann. Hann er fyrst og fremst kendur sum tann, ið álegði Hieronymusi at týða bíbliuna av

Lesið
Sosialin

-so eru tit við!